

Arrest

nr. 130 245 van 26 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn en die wettelijk wordt vertegenwoordigd door haar ouders Jawed MUHAMMAD en Amber BANO, op 26 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel tot terugbrenging (bijlage 20 en bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SCHÜTT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De minderjarige verzoekster dient op 4 juni 2013 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als EU-burger die over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Verzoekster wordt dezelfde dag in het bezit gesteld van een bijlage 19.

1.2. De ouders van de minderjarige verzoekster dienen op 4 juni 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een EU-burger. Zij worden op dezelfde dag elk in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

1.3. Op 16 januari 2014 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen ten aanzien van elk van de ouders van de minderjarige verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), die worden betekend op 24 januari 2014.

1.2. Op 8 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatsecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de minderjarige verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), die wordt vergezeld van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan verzoekster op 24 april 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 2 tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 04/06/2013 werd ingediend door: Naam: M.B.S., Nationaliteit: Spanje ; (...)

om de volgende reden geweigerd :

Reden van de beslissing (2):

☐ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:*

De aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, ingediend op 04.06.2013, (art . 50 §2, 4° van het KB van 08.10.1981) werd niet ondertekend door een bevoegd persoon.

De aanvraag vermeldt de naam van het minderjarige kind en werd helemaal niet ondertekend. Overeenkomstig Art. 372 + art 388BW is betrokkene zelf juridisch onbekwaam en afhankelijk.

Een minderjarige kan zelf geen administratieve handelingen stellen zoals bijvoorbeeld in eigen hoofde een aanvraag van verklaring tot inschrijving indienen.

Een minderjarige dient door zijn ouder(s) of voogd vertegenwoordigd en bijgestaan worden. In het belang van het kind en ter bescherming van zijn rechten dient het vergezeld te zijn en te verblijven bij zijn wettelijk vertegenwoordiger: ouder(s) of voogd.

Het kind verblijft, in België, bij de ouders (M.J. en B.A.).

De vader en/of moeder hebben nagelaten om de ingediende aanvraag, als vertegenwoordiger van de minderjarige, te ondertekenen.

Ongeacht de voorgelegde stavingsstukken die al dan niet tijdig werden voorgelegd, dient de aanvraag afgesloten te worden.

De aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden voor de minderjarige werd niet rechtsgeldig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Na afweging van de algemene belangen van de samenleving enerzijds en de individuele belangen van de vreemdeling anderzijds, waarbij dient gewezen te worden op de omstandigheid dat er nooit sprake is geweest van rechtmatig verblijf in hoofde van het kind en het feit dat er geen objectieve belemmeringen zijn aangetoond om in het land van herkomst verder op te groeien en een gezinsleven op te bouwen, wordt het niet onredelijk geacht om aan de heer M.J. het bevel te geven om de genaamde M.B.S. ,geboren te Sevilla, op 16.09.2007, van Spaanse nationaliteit, binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is of naar de plaats waar het kind legaal kan binnenkomen en verblijven."

2. Over de rechtspleging

Aan de minderjarige verzoekster, wettelijke vertegenwoordigd door haar ouders, werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De raadsman van verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 42, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, van artikel 50, § 1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit en van de materiële motiveringsplicht. Het middel luidt als volgt:

“Genomen uit de schending van artikel 42, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uit de schending van artikel 50, §1, eerste lid van het koninklijk besluit dd. 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en uit de schending van het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur

Doordat de bestreden beslissing gebaseerd is op het motief dat de aanvraag tot verklaring van inschrijving niet rechtsgeldig zou zijn ingediend bij gebreke aan handtekening van de ouders of voogd van de minderjarige aanvrager, en bijgevolg onontvankelijk zou zijn

Terwijl de gemachtigde van de burgemeester van de Stad Antwerpen de bijlage 19 heeft opgesteld en afgegeven, na te hebben vastgesteld dat de aanvraag namens verzoekster werd gedaan door haar beide ouders, die aanwezig waren

En terwijl de ondertekening van de bijlage 19, door de aanvrager of door diens vertegenwoordiger, geen op straffe van nietigheid of onontvankelijkheid voorgeschreven vormvereiste uitmaakt, en evenmin als een substantiële vormvereiste kan worden beschouwd

Zodat de genoemde bepalingen en het genoemde beginsel van behoorlijk bestuur geschonden zijn

Toelichting

1. Artikel 42, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 bepaalt:

Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. [...]

Artikel 50, §1, eerste lid van het in de aanhef van het middel genoemd koninklijk besluit bepaalt:

De burger van de Unie die langer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk wil verblijven en die zijn burgerschap bewijst, overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, dient een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19.

2. De ouders van verzoekster hebben zichzelf en ook hun dochter, verzoekster, op 27 mei 2013 bij de Stad Antwerpen via elektronische weg aangemeld met het oog op inschrijving als EU-burger (verzoekster) c.q. familielid van een EU-burger (haar ouders).

Op 4 juni 2013 hebben verzoekster en haar ouders zich aangeboden op het bevoegde loket van de Stad Antwerpen.

De gemachtigde van de burgemeester heeft alsdan de identiteitsdocumenten van elkeen aangenomen, alsook het bewijs van verwantschap tussen verzoekster en haar ouders.

De aanvraag werd namens verzoekster, die toen 6 jaar oud was, uiteraard gedaan door haar ouders. De gemachtigde van de burgemeester heeft dit zelf vastgesteld en hiervan akte verleend, meer bepaald door de opmaak en de afgifte van een bijlage 19 op naam van verzoekster. Wat de verblijfsaanvragen van de ouders betrof, werden twee bijlagen 19ter opgemaakt en afgegeven (stuk 6) .

Krachtens artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt de verblijfsaanvraag van een EU-burger ingediend onder de door de Koning bepaalde voorwaarden. Artikel 50, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit bepaalt dat de aanvraag voor een verklaring van inschrijving bij het gemeentebestuur wordt ingediend.

Het behoort dus tot de bevoegdheid van de gemeenteambtenaar, in zijn hoedanigheid van gemachtigde van de burgemeester, om zich te vergewissen van de ontvankelijkheid en de geldigheid van de aanvraag. Dit is ook het geval voor wat betreft de eventuele nood aan vertegenwoordiging van een minderjarige bij het verrichten van de betrokken rechtshandeling.

In casu heeft de gemachtigde van de burgemeester de aanvraag aanvaard, omdat hij terecht van oordeel was dat in de nodige vertegenwoordiging van de minderjarige aanvraag was voorzien: de gemachtigde van de burgemeester kon immers de visu en op grond van de voorgelegde identiteits- en afstammingsbewijzen vaststellen dat beide ouders van de minderjarige aanwezig waren en de aanvraag namens de minderjarige deden.

Zulks kan moeilijk betwist worden, nu op hetzelfde moment de bijlagen 19ter werden afgegeven (stuk 6). Dat de gemachtigde van de burgemeester zich wel degelijk bewust was van het feit dat verzoekster minderjarig was, en dus diende te worden bijgestaan en vertegenwoordigd, blijkt uit de door hem aangebrachte vermelding op de bijlage 19 “- 12 jaar” op de plaats waar de bijlage 19 door de aanvrager kan ondertekend worden.

In opvolging van de aanvraag van verzoekster werd woonstcontrole uitgevoerd, werd verzoekster ingeschreven in het wachtregister en werd een attest van immatriculatie uitgereikt. Verder werden de in de bijlage 19 genoemde bijkomende bewijsstukken in ontvangst genomen en werd het dossier overgemaakt aan DVZ.

De gemachtigde van de Staatssecretaris is dus slecht gekomen om, lang na het verstrijken van de termijn om een beslissing te nemen (zie het vorige middel), te beweren dat de aanvraag niet

rechtsgeldig was ingediend. Zulke beoordeling behoort hem immers niet toe, zelfs niet binnen de termijn van 6 maanden na de indiening van de aanvraag.

3. Artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag wordt ingediend onder de door de Koning bepaalde voorwaarden. Artikel 50, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit bepaalt dat de aanvraag voor een verklaring van inschrijving wordt ingediend overeenkomstig het model van bijlage 19.

Nergens wordt de handtekening van de aanvrager als een op straffe van nietigheid of ongeldigheid voorgeschreven vormvereiste aangeduid. Evenmin kan het als een substantiële vormvereiste worden aanzien, nu het de gemachtigde van de burgemeester is die de geldigheid van de aanvraag dient na te gaan en slechts wanneer aan de voorwaarden is voldaan, zal overgaan tot afgifte van de bijlage 19.

Het valt moeilijk in te zien hoe verwerende partij, die zich systematisch verdedigt nopens het ontbreken van handtekeningen op beslissingen allerhande met verwijzing naar "de rechtspraak van administratieve rechtscolleges", plots wel bijzondere drastische gevolgen zou kunnen verbinden aan het ontbreken van een handtekening op de daartoe voorziene plaats in een beslissing volgens een model van de bijlagen bij het vreemdelingenbesluit.

De bijlage 19 is evengoed een administratieve beslissing, die net zoals de meeste andere door het vreemdelingenbesluit voorziene modellen, plaats openlaat voor een handtekening van de betrokken vreemdeling. Doch het belangrijkste is de aanduiding van de betrokken ambtenaar die een aantal authentieke vaststellingen heeft gedaan in uitvoering van zijn functie. En dit staat niet ter discussie.

De ouders van verzoekster, die haar in deze vertegenwoordigen, bevestigen voor zover als nodig dat zij de aanvraag namens hun minderjarige dochter hebben ingediend.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt een voorwaarde aan de wet en aan het reglement toegevoegd, hetgeen niet kan worden toegelaten. De in de aanhef van het middel genoemde bepalingen zijn hierdoor geschonden.

De bestreden beslissing berust niet op in rechte aanvaardbare motieven. Aldus is de motivering ervan niet draagkrachtig en is het in de aanhef van het middel genoemde beginsel van behoorlijk bestuur geschonden."

3.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"In een eerste middel haalt verzoekster de schending aan van artikel 42 §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 51 §2 eerste lid van het K.B. van 8 oktober 1981.

In een tweede middel haalt zij de schending aan van artikel 42 §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, artikel 50 §1 eerste lid van het K.B. van 8 oktober 1981, evenals de materiële motiveringsplicht.

Gezien de samenhang van beide middelen zal verwerende partij er gezamenlijk op antwoorden.

Verzoekster betoogt dat de termijn van zes maanden, die voor de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke integratie openstaat om een beslissing te nemen aangaande de verblijfsaanvraag, reeds verstreken was op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd en zij aldus in het bezit gesteld dient te worden van een verklaring van inschrijving onder een bijlage 8. Zij vervolgt dat zij, op het ogenblik van indiening van de verblijfsaanvraag, onder een bijlage 19, werd bijgestaan door haar ouders en dat de ondertekening van die bijlage 19, door de aanvrager of diens vertegenwoordiger, geen op straffe van nietigheid of onontvankelijkheid voorgeschreven vormvereiste uitmaakt en evenmin als een substantiële vormvereiste kan worden beschouwd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster, zowel ten tijde van het indienen van de verblijfsaanvraag als ten tijde van de bestreden beslissing, de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt en derhalve als een minderjarige dient beschouwd te worden, conform artikel 388 B.W. Conform artikel 372 B.W. blijft zij onder het gezag van haar ouders staan tot aan haar meerderjarigheid of ontvoogding. Dit houdt in dat zij zowel rechts- en handelingsonbekwaam is, waardoor zij in eigen hoofde geen administratieve handelingen kan stellen.

Aangezien verzoeksters aanvraag van een verklaring van inschrijving, onder een bijlage 19, niet ondertekend werd door haar ouders, de enigen die kunnen optreden als haar vertegenwoordigers, hetgeen niet door verzoekster wordt betwist, dient die aanvraag derhalve als onontvankelijk beschouwd te worden.

Aan haar ouders werd op 16 januari 2014 een bijlage 20 afgeleverd, waartegen die een annulatieberoep indienden, dat hangende is voor de Raad. Indien aan verzoekster, niettegenstaande zij een onontvankelijke verklaring van inschrijving had ingediend, geen beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 20) zou worden afgeleverd, zou dit tot verwarring kunnen leiden en de indruk wekken dat er haar wel verblijfsrecht werd toegekend, doch aan haar ouders niet.

De bestreden beslissing werd afgegeven teneinde de rechtszekerheid te bevorderen.

De beschouwingen van verzoekster kunnen niet worden aangenomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris oordeelde geheel terecht en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, dat diende te worden besloten tot de ontvankelijkheid van de aanvraag, wat onmiskenbaar leidt tot de weigering van het gesolliciteerde verblijf, met bevel tot terugbrenging aan de ouders van de zevenjarige (bijlage 20).

Hij handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van verzoekster daadwerkelijk kenmerken en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Beide middelen zijn onontvankelijk, minstens ongegrond."

3.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schendingen van artikel 42, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 50, § 1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit.

3.4. Krachtens artikel 42, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt de verblijfsaanvraag van een EU-burger ingediend onder de door de koning bepaalde voorwaarden. In deze zin bepaalt artikel 50, §1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit dat de aanvraag voor een verklaring van inschrijving bij het gemeentebestuur wordt ingediend, die vervolgens nagaat of het EU-burgerschap wordt bewezen. Indien dit geval is, dan gaat het gemeentebestuur over tot de afgifte van een bijlage 19. De aanvraag wordt vervolgens overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris die dan beslist over de toekenning van het verblijfsrecht, overeenkomstig artikel 51, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Artikel 42, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen."

Artikel 50, § 1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 1. De burger van de Unie die langer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk wil verblijven en die zijn burgerschap bewijst, overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, dient een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19.

In dit geval, wordt de burger van de Unie die in het wachtregister ingeschreven is, zodra uit de controle van de effectieve verblijfplaats, waartoe de burgemeester of zijn gemachtigde moet laten overgaan, blijkt dat hij op het grondgebied van de gemeente verblijft, in het vreemdelingenregister ingeschreven. Het gemeentebestuur maakt het verslag dat na de controle van de verblijfplaats wordt opgesteld over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling daarentegen niet het bewijs van zijn burgerschap, overeenkomstig artikel 41, eerste lid, van de wet, overlegt, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig de bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19 aan de vreemdeling."

Artikel 51, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen, luidt:

"Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie niet het verblijfsrecht toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester

of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20."

3.5. In de bestreden beslissing, stelt de gemachtigde dat de aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden moet worden geweigerd omdat niet is voldaan aan de voorwaarden om te genieten van dit verblijfsrecht. De gemachtigde verduidelijkt dat de aanvraag tot verklaring van inschrijving niet werd ondertekend door een bevoegd persoon. De gemachtigde wijst erop dat verzoekster een minderjarige is en dat de ouders hebben nagelaten de aanvraag te ondertekenen als wettelijke vertegenwoordigers van deze minderjarige. Volgens de gemachtigde is de aanvraag daarom niet rechtsgeldig ingediend en is deze bijgevolg onontvankelijk.

Daargelaten de vraag of de gemachtigde de bevoegdheid heeft om op grond van artikel 51 van het vreemdelingenbesluit de geldigheid van de ondertekening van een bijlage 19 na te gaan en daargelaten de vraag of deze kwestie als onontvankelijkheidsgrond in de vreemdelingenwet of in het vreemdelingenbesluit is voorzien, wijst de Raad er evenwel op dat ouders kunnen optreden voor hun kinderen en dat in casu wel degelijk blijkt dat de ouders van verzoekster zijn opgetreden voor hun minderjarige dochter.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag, vermeld in punt 1.1, bij de stad Antwerpen werd ingediend. Uit de vermelding "- 12 jaar", zoals aangebracht op de bijlage 19, blijkt dat het gemeentebestuur zich bewust was van het feit dat verzoekster minderjarig was. De raadsman wijst er echter op dat de ouders van verzoekster en verzoekster zich op 4 juni 2013 hebben aangemeld bij het bevoegde loket van de stad Antwerpen en ondersteunt zijn betoog door de bijlagen 19ter van de ouders aan het verzoekschrift te voegen. Deze bijlagen 19ter hebben betrekking op een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Nazicht leert dat de betrokken bijlagen 19ter aan de ouders van verzoekster werden afgegeven op hetzelfde moment dat de bijlage 19, die zich in het administratief dossier bevindt, aan verzoekster werd afgegeven. Uit de afgifte van deze bijlage 19 kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het voor het gemeentebestuur op basis van gedane vaststellingen voldoende duidelijk was dat de ouders namens de minderjarige verzoekster optraden en de aanvraag namens haar indienden.

De Raad stelt verder vast dat nergens de handtekening van een aanvrager van een verklaring tot inschrijving als een op straffe van nietigheid of ongeldigheid voorgeschreven vormvereiste wordt aangeduid.

De raadsman kan dan ook worden gevolgd waar hij stelt dat in de motivering van de bestreden beslissing een voorwaarde aan de vreemdelingenwet en het vreemdelingenbesluit wordt toegevoegd, waardoor artikel 42, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 50, § 1, eerste lid van het vreemdelingenbesluit worden geschonden.

Gelet op voorgaande vaststellingen is de materiële motiveringplicht geschonden nu de bestreden beslissing niet berust op in rechte en in feite aanvaardbare motieven.

Het betoog van verwerende partij dat aan verzoekster teneinde de rechtszekerheid te bevorderen toch een beslissing tot weigering van verblijf werd afgeleverd niettegenstaande dat zij een onontvankelijke verklaring van inschrijving zou hebben ingediend, kan dit motiveringsgebrek niet rechtzetten. Verwerende partij kan moeilijk volhouden dat de rechtszekerheid wordt bevorderd door de aanvraag van een verklaring van inschrijving, die door het gemeentebestuur zonder problemen werd aanvaard, middels een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden onder bijlage 20 genomen door de gemachtigde van de staatssecretaris, op niet wettelijke voorziene wijze onontvankelijk te verklaren.

Het tweede middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verdere bespreking.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging, die verzoekster op 24 april 2014 werd betekend, niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel tot terugbrenging betekenen aan verzoekster zonder eerst op een zorgvuldige, redelijke en rechtmatige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 20 en bijlage 38), worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES